

[Aase Olesen]

en, ved jeg ikke. Det er i hvert fald på det grundlag, jeg har sagt, hvad jeg hidtil har sagt.

Og så en anden ting. Min taletid var udløbet før, men når jeg sagde, at jeg syntes, at tilskudsløsningen var uanvendelig, så må jeg vel uddybende sige, at vi ikke ønsker at give tilskud til ejendomsskatter. Hvis ejendomsskatterne er rigtige, så skal man ikke begynde at give tilskud til dem, og det handler vel om at finde ud af, hvordan retningslinjerne skal være for de her ting og derefter ansætte værdierne for ejendommene. Og er de så, som de er, ja, så må vi jo acceptere dem.

Men jeg ved ikke, om Socialdemokratiet har en analyse af problemets omfang. Når man nævner, at der er folk, der har fået syv-doblet deres ejendomsværdi, så kan det jo skyldes mange ting. Det kan skyldes, at der var nogle, der ikke kom højt nok op i den 17. almindelige vurdering. Jeg tror altså ikke, at stigningerne som sådan nødvendigvis er fuldstændig forkerte. Det betyder ikke, at man ikke kan lave nogle ordninger for folk, og det kan jo være et eller andet med, at ejendommene ikke kan stige mere end så og så meget over en årrække. Jeg kommer ikke i dag med nogen løsninger, det må jeg med det samme sige.

Hr. Lykketoft efterlyste, hvad vi ville sætte i stedet. Det mener jeg vi må have lov til at undlade at melde på i dag, for vi vil for det første gerne kende problemets omfang, når klagesagerne er færdigbehandlet, og for det andet se på, hvor meget det så drejer sig om for de enkelte mennesker, og hvad problemet skyldes.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Jeg tror, det ville være muligt for Folketingets skatteudvalg meget hurtigt ved henvendelse dels til Statsskattedirektoratet, dels til Boligselskabernes Landsforening at få en konkret oversigt over problemets omfang. Så det skulle ikke betyde, at vi behøvede at vente, til alle klager var behandlet, hvilket jeg nok mener der er en risiko for tager væsentlig længere tid, end fru Aase Olesen håber.

Men jeg var glad for én ting i det sidste, fru Aase Olesen sagde, nemlig anerkendelsen af det helt praktiske synspunkt, som vi har anvendt på lejeværdien, og som vi har an-

vendt på overgangsreglerne i skattereformen: at uanset hvor rigtige de nye vurderinger eller de nye skatteregler er, så er der et hensyn at tage til de borgere, der skal tage den største procentvise eller absolutte tilpasning fra de gamle til de nye regler.

Jeg vil understrege, at det forslag, der er fremsat her, ikke er en generel kritik – det er der heller ikke nogen der har påstået, det har været en meget nøgtern debat på det punkt – af de nye ejendomsvurderinger. Det er en påpegnings af, at der på to punkter er tale om, at man i den praktiske anvendelse af vurderingslovens principper er sprunget fra én praksis til en anden praksis, og det giver nogle voldsomme procentvise og absolutte stigninger. Derfor er der brug for nogle stødpudeordninger.

Hvis vi kan blive enige om det, så synes jeg, at der har været forholdsvis gode takter i debatten. Jeg synes bare, vi skal skynde os med at blive enige om det af hensyn til de mennesker, der er berørt. Og så synes jeg, at vi i lidt mere ro og orden – men uden at glemme, at vi også dér har brug for en afklaring – skal finde ud af, hvilke principielle ændringer i vurderingsloven der er påkrævet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 53:

Forslag til folketingsbeslutning om beskyttelse mod tvangsflytninger for ejere og lejere som følge af den 18. almindelige vurdering.

Af Dohrmann (FP) m.fl.

(Fremsat 18/11 86).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Beslutningsforslaget, der i princippet er en genfremsættelse af beslutningsforslag nr. B 128 fra sidste folketingssamling, går ud på at sikre, at beskatningsniveauet for lejeværdi af egen bolig, formueskat og ejendomsskat ikke stiger som følge af de stigninger i ejendomsværdien, der konstateredes ved 18. almindelige vurdering.

For så vidt angår forslaget om at begrænse lejeværdistigningerne vil jeg gerne gøre opmærksom på, at der i slutningen af 1985 og i foråret 1986 er gennemført en række væsentlige foranstaltninger for at begrænse de stigninger i beskatningen af lejeværdierne, der ville fremkomme som følge af den kraftige udvikling i ejendomspriserne. Efter regeringens opfattelse vil disse regler medføre, at der allerede er sket en væsentlig afdæmpning af stigningerne i lejeværdierne, og regeringen finder følgelig ikke på nuværende tidspunkt anledning til at foreslå nye regler på dette område. I øvrigt skal jeg bemærke, at lejeværdi efter skattereformen er kapitalindkomst, og dette vil for mange personer betyde en væsentlig lavere beskatning end efter de tidligere gældende regler.

Hvad angår formueskatten, har vi lige haft en indgående diskussion her i Folketinget, og det kan ikke være nogen hemmelighed, at det er regeringens ønske, at den bør ophæves eller i hvert fald lempes betydeligt, så snart de økonomiske og politiske muligheder herfor er til stede.

De ejendomsværdier, der er ansat af vurderingsrådene, tjener som basis for beregning af lejeværdien og indgår i formueopgørelsen. Efter vurderingslovens krav sker vurderingen på grundlag af ejendommens salgsværdi eller, som loven udtrykker det, værdien i handel og vandel, og til støtte for denne værdiansættelse udarbejder Statsskattedirektoratets vurderingsafdeling en salgstatistik.

Kun ca. 5 pct. af ejerne har påklaget vurderingsresultaterne ved 18. almindelige vurdering. Jeg finder derfor ikke, at vurderingslovens bestemmelser generelt skal ændres, men jeg er for så vidt enig i det, som fru Aase Olesen sagde før: at det kan være påkrævet at tage en generel diskussion af, hvorvidt

vurderingslovens bestemmelser er tidssvarende.

For så vidt angår ejendomsskatterne, der alene svares til kommunerne, beregnes de på grundlag af de ansatte grundværdier. Hovedprincippet for denne ansættelse er også salgsværdien, men der skal ved ansættelsen af ejendommens grundværdi tillige arbejdes med den fiktion, at arealet er ubebygget. Grundværdiansættelsen er endvidere afhængig af, om ejendommens areal er, som vurderingsloven udtrykker det, i en økonomisk god anvendelse.

Det er klart, at disse særlige momenter har skabt problemer i mange områder, og i stærkt udbyggede områder finder der ikke mange – eller der finder slet ikke – salg sted af ubebyggede grunde, hvorfor grundværdien ikke hviler på et lige så sikkert statistisk grundlag som ejendomsværdien.

En neutralisering af ejendomsskatterne ville kræve en ændring af grundskyldpromillen for 1987. Det er jo efter vedtagelsen af de kommunale budgetter simpelt hen umuligt. Kommunerne har imidlertid for årene 1988-90 selv en mulighed for at fastlægge grundskyldpromillen et sted mellem 6 og 24 og således fastlægge fordelingen mellem indkomstskeer og ejendomsskeer.

Alt i alt kan regeringen under hensyn til den økonomiske situation ikke gå ind for forslaget, men som nævnt forsøger vi hen ad vejen at fjerne de oplagte urimeligheder, og det har det meste af dagens debat i øvrigt drejet sig om.

Lissa Mathiasen (S):

Som jeg sagde under den forrige behandling af B 51 finder vi, at ejendomsvurderingerne er udtryk for stedfundne prisstigninger og dermed – med de foreslåede forbedringer, som vi netop har haft til behandling – er retfærdige også som beskatningsgrundlag.

Dertil kommer, at der er indført begrænsninger i, hvor meget lejeværdien kan stige. Der er indført lavere lejeværdi for pensionister, og man tillader, at pensionister kan indefryse deres skatter som offentlig prioritet. I systemet mener vi at der er taget såvel sociale hensyn som hensyn til, at folk kan nå at tilpasse deres økonomi til beskatningen, og jeg skal derfor med de få bemærkninger afvise forslaget.

Aagaard (KF):

Da hr. Hagen Hagensen desværre ikke kan være til stede i dag, skal jeg på hans vegne fremsætte følgende bemærkninger.

Fremskridtspartiets forslag er uklart. Er det forslagens sigte at fastfryse enhver skattemæssig virkning af 18. almindelige vurdering af landets ejendomme? Det står at læse i forslagens 2. punktum. Men ifølge 1. punktum synes forslaget alene at vedrøre, at beskatningsniveauet ikke skal stige for så vidt angår lejeværdi af egen bolig, formueskat og ejendomsskatter, hvilket vel må forstås som alene omfattende ejere af egen bolig. Det vil efter vor opfattelse derfor ikke være muligt at vedtage forslaget, således som det er udformet, for så ved ingen, om det skal gælde for alle ejendomme eller kun for dem, der er særlig nævnt.

Hvad der er behov for, er en bedømmelse og en overvejelse af principperne og grundlaget for ejendomsvurderingen og ejendomsbeskatningen, og hvad deraf følger for de enkelte borgere. Det ser vi i Det Konservative Folkeparti særdeles gerne taget op.

Jeg skal stærkt understrege, at vort syn på formueskatten fortsat er, at den bør ophæves. Vi er parat til løbende at medvirke til selv den mindste lempelse af den helt urimelige dobbeltbeskatning.

Med hensyn til de øvrige forhold skal jeg henvise til de bemærkninger, jeg gjorde til B 51.

Bente Nielsen (V):

Der er i store træk tale om en genfremsættelse af et forslag fra sidste samling. Det er tilsyneladende ikke gået op for Fremskridtspartiet, at siden vi behandlede forslaget sidst, har vi faktisk gennemført en lang række regler om, hvor meget lejeværdien må stige om året. Vi har gennemført en ændring af, hvornår lejeværdien skal beregnes med 7,5 pct., nemlig ved at hæve grænsen fra 850.000 kr. til 1,2 mill. kr. Toppen af lejeværdistigningerne er således allerede skåret væk. Herudover er der jo sket det, at lejeværdien fra og med i år beregnes som kapitalindkomst, og det betyder også en væsentlig lavere beskatning for mange mennesker.

Jeg er enig med Fremskridtspartiet i, at formueskatterne hurtigst muligt bør ophæves eller i hvert fald lempes betydeligt.

Det sidste, Fremskridtspartiet nævner i beslutningsforslaget, er ejendomsskatterne, og her er der jo i høj grad tale om et kommunalt anliggende. Også her må jeg derfor afvise forslaget.

Altså alt i alt en afvisning af forslaget fra Fremskridtspartiet.

Lenger (SF):

Som det også er sagt af andre, er der i høj grad tale om en genfremsættelse fra Fremskridtspartiets side, og den eneste forskel i forhold til den tidligere debat er, at i dag har de borgerlige ordførere beskæftiget sig udførligt med forslaget og forsikret, at de faktisk er inde på den vej, som Fremskridtspartiet foreslår, og at de på visse punkter er principielt enige med Fremskridtspartiet. Jeg synes, det er en bekymrende udvikling og en bekymrende række ordførertaler, vi har hørt fra Venstre og de Konservative.

Fremskridtspartiet foreslår jo, at beskatningsniveauet ikke skal stige for så vidt angår lejeværdien af egen bolig, formueskatten og ejendomsskatterne som følge af den 18. almindelige vurdering.

Jeg ved ikke, hvad det er, Fremskridtspartiet faktisk forestiller sig, men hvis man læser de signaler, der jo ligger i bemærkningerne, får man i hvert fald ikke indtryk af, at det er et forslag, som Fremskridtspartiet mener alvorligt, for bemærkningerne består fra ende til anden af besværgelser og ordgas og ingen dokumentation for noget som helst af det, som man påstår.

Dertil kommer, som fru Lissa Mathiasen ganske korrekt var inde på, at stigningerne i ejendomsvurderingerne ikke bare kommer ud af den blå luft, men afspejler faktiske værdistigninger, som ejerne jo ikke er indstillet på at give afkald på den dag, de sælger deres ejendom.

Ganske vist kan man ikke spise mursten, som der vist er en talemåde der siger, når vi debatterer ejendomsvurderinger, men i et eller andet omfang kan de jo dog belånes og påvirke forbruget og kapitaliseres, så vi ser ingen som helst grund til at følge Fremskridtspartiets forslag.

Det er jo også sådan – her vil jeg gerne tilslutte mig fru Lissa Mathiasen – at der i vidt omfang er taget sociale hensyn ved beregningen af lejeværdien, ligesom der er lagt

[Lønger]

visse lofter over, der modvirker nogle af de tendenser, som Fremskridtspartiet påstår man vil modvirke med dette forslag.

Aase Olesen (RV):

Til det, nogle ordførere har sagt om, hvilke begrænsninger der er lagt på disse områder, som Fremskridtspartiet foreslår ændret, vil jeg gerne føje, at selve beskatningen af lejeværdien jo er sat ned til 50 pct., sådan at lejeværdien for fremtiden beskattes som renter.

Dernæst vil jeg gerne sige helt principielt, at hvad angår disse skatteformer, formueskat, lejeværdi og ejendomsskatter, lader det til, at Fremskridtspartiet overhovedet ikke tager hensyn til, hvad der ville ske, hvis man virkelig lempede voldsomt på dem. Der ville jo simpelt hen ske en kapitalisering i retning af, at man kunne få meget mere for sit hus, når man skulle sælge.

Vi ved, hvordan folk handler hus. De handler efter den ydelse, de skal sidde for. Det har været meget afslørende her at se, hvordan det er gået omkring skattereformen og den såkaldte kartoffelkur, hvordan priserne ændrer sig, når der bliver udøvet tryk fra den anden side, om jeg så må sige.

Vi skal altså afvise forslaget, og jeg skal blot minde hr. Ove Jensen om, at da Mogens Glistrup for snart mange år siden kom i Folketinget første gang og han skulle tage stilling til et forslag om nedsatte amtsskatter, tror jeg, det var, fra de borgerlige partier, da sagde han noget i retning af, at Fremskridtspartiet er ikke kommet her ind i Folketinget for at arbejde for at nedsætte ejendomsskatterne og dermed blot øge indkomstskatten. Og det var egentlig et meget fornuftigt synspunkt.

Bente Juncker (CD):

Jeg skal blot sige, at vi ikke kan stemme for forslaget. Vi må under denne regering henvise til det, ministeren har sagt.

Ove Jensen (FP):

Forslaget er, som det er blevet nævnt, en genfremsættelse, og det er karakteristisk, at da forslaget første gang var til behandling, var der virkelig interesse for denne sag. Da udtrykte samtlige partier – ja, vel ikke samtlige, men mange, i hvert fald alle regeringspar-

terne – ved forskellige af deres medlemmer stor bekymring for, hvad der ville ske med husejere og andre efter den 18. almindelige vurdering, og da var der interesse for forslaget. Ordførerne var også interesseret i at gå ind i debatten, og der var journalister oppe på pladserne.

Sagen er altså ikke så aktuel mere. Derfor er man åbenbart heller ikke så interesseret mere. Men problemet eksisterer jo stadig væk, selv om det er blevet mindre, det erkender jeg. At der er blevet gennemført nogle beskedne ændringer, skyldes vel for en stor del, at Fremskridtspartiet gjorde opmærksom på sagen og kom med det forslag. Men at der er sket de ændringer, vil vi da være så ubeskedne at tage en væsentlig del af æren for.

Ja, skatteministeren var inde på de ændringer, der er gennemført, og det er også rigtigt; de er som sagt bare ikke tilstrækkelige. Og så fik vi igen en lektie fra skatteministeren og hr. Aagaard, og hvem det ellers var fra regeringspartierne, om, at det stadig væk er regeringens ønske at lette formueskatten, men man kommer åbenbart aldrig længere end til, at det er et fromt ønske, man har. Vi efterlyser stadig væk et forslag fra regeringen, men det er vel for meget forlangt.

Skatteministeren sagde også, at det var kun 5 pct., der har påklaget den 18. almindelige vurdering. Jamen det er jo ikke vurderingen som sådan, der er noget i vejen med; vurderingen er vel stort set rigtig eller så rigtig, som det nu kan laves. Nej, det er de skattemæssige virkninger af vurderingen, og det har vurderingsmyndighederne jo ingen mulighed for at gøre noget ved, og derfor er der heller ikke meget fornuft i, at folk klager over vurderingen. Men hvis folk fik mulighed for at klage over deres ejendomsskatter, over deres forhøjede lejeværdi, over deres formueskatter som følge af den 18. almindelige vurdering, så tror jeg, der kunne skabes beskæftigelse til mange ved at behandle disse klager, men den mulighed har de som sagt ikke.

Fru Aase Olesen var inde på, at det ville få huspriserne til at stige. Ja, det er da muligt, men vi foreslår jo ikke hverken det ene eller det andet afskaffet; vi foreslår bare en neutralisering af virkningerne, altså ingen skatteforhøjelse, og det burde så også alt andet lige kunne holde huspriserne i ro. Forelø-

[Ove Jensen]

big er der altså sket det, at på grund af kartoffelkuren er huspriserne raslet ned, ret voldsomt endda.

Og så til fru Aase Olesens bemærkninger om, at Glistrup engang har sagt, at Fremskridtspartiet ikke var kommet i Folketinget for at sætte ejendomsskatterne ned. Det er fuldstændig rigtigt, men vi er så sandelig heller ikke kommet i Folketinget for at sætte ejendomsskatterne op, og det er altså det, de er blevet som følge af den 18. almindelige vurdering. Vi har ikke foreslået noget som helst om, at de skulle sættes ned. Vi foreslår heller ikke noget som helst om, at der skal sættes nogen ting ned. Vi foreslår, at virkningen af den 18. almindelige vurdering skal neutraliseres, ikke spor andet. Der er altså ikke forslag om, at der er noget, der skal sættes ned.

Jeg forstod hr. Aagaard sådan, at han ikke rigtig forstod forslaget. Det kan jeg nu ikke se skulle være så svært. Der er 8 linjer i selve forslaget, og hvis hr. Aagaard er i tvivl, kan jeg da læse de sidste to linjer op. Der står: »... de skattemæssige virkninger af den 18. almindelige vurdering af landets faste ejendomme«. Det er udlejningsejendomme og private ejendomme, og hvad der ellers er tale om. Det gælder altså samtlige ejendomme.

Hr. Lenger fra SF var inde på, at der ingen dokumentation var i bemærkningerne osv. Man kunne stille det spørgsmål til hr. Lenger, om han vil benægte, at de stigninger, som vi har gjort opmærksom på ville ske som følge af den 18. almindelige vurdering, har fundet sted. Det har de jo. Det må være dokumentation nok i sig selv.

De stigninger har fundet sted, og de burde ikke have fundet sted. Det har skabt store problemer for mange ejere af landbrug og villaer og virksomheder, ejendomme i det hele taget, og derfor er det beskæmmende, at Folketinget ikke vil være med til at løse disse problemer.

Man skal også huske på, at befolkningen har fået disse skattestigninger oven i alle de andre stigninger, som et stort set enigt Folketing har gennemført, og derfor er det forkasteligt, at den nu oveni skal have disse stigninger i ejendomsskatterne.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 57:

Forslag til folketingsbeslutning om afbødning af prisstigningerne på olie, benzin, el m.v. Af Dohrmann (FP) m.fl. (Fremsat 19/11 86).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Fremskridtspartiet foreslår, at alle afgifter af energi nedsættes til niveauet, der var gældende før gennemførelsen af påskepakken. Det begrundes med hensynet til grænsehandelen. Nu hører vel hverken kul, petroleum eller elektricitet med til de mest eftertragtede varer i grænsehandelen, og ud over benzinsalget og dieselsalget til udlændinge tvivler jeg meget på at energiafgifterne skulle have nogen som helst selvstændig betydning for grænsehandelsproblemerne. Danskernes lyst til at tage på grænsehandel skal man nok lede efter andre steder i afgiftssystemet.

Sagen er jo den, at regeringen og Folketinget sidste år to gange har været nødsaget til at foretage økonomiske indgreb. Formålet har helt klart været at tilvejebringe en mere gunstig udvikling i betalingsforholdet over for udlandet. Disse indgreb kan man beklage, men de har været nødvendige, og det er de fortsat. Tænker man sig energiafgifterne nedsat, som det her foreslås, vil det betyde en sådan udpumpning af købekraft, at det vil medføre en alvorlig svækkelse af betalingsbalancen. Dette vil ikke være acceptabelt. Og hertil kommer, at grænsehandelsproblemet jo overhovedet ikke hermed ville blive løst.